

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010225
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4114010225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Farkašovej a prísediacich Ivety Müllnerovej a Ing. Pavla Kováča, v trestnej veci proti obžalovanému M. F., pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, 2, 3 písmeno c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.03.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný:
M. F. R. U. M. R. , nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom V.,
P. Č.. XXX/XX

je vinný, že:

v období od 11.06.2013 do 25.07.2013 v O. postupne vylákal od poškodených C. M., U. M., U. V., U. M., L. B., U. Š. R. U. M. peniaze tak, že C. M. povedal, že prostredníctvom známej G. F., ktorá pracuje v cestovnej kancelárii I. Z. si on vybavil dovolenku a vie vybaviť 50% zamestnaneckú zľavu na dovolenku na Cypre v termíne od 26.07.2013 do 02.08.2013 za 335,- Eur na osobu, preto poškodená C. M. oslovila najskôr štyroch svojich známych, keď títo obžalovanému zaplatili peniaze, povedal im, že ak ich bude aspoň desať, dostanú ako bonus zdarma dva výlety, preto oslovili ďalších dvoch poškodených, ktorí peniaze za dovolenku odovzdali v hotovosti obžalovanému, potom od poškodených vylákal ďalšie peniaze pod zámienkou, že G. F. zabudla pripočítať palivový príplatok 25,- Eur na osobu, že za ďalší príplatok 33,- Eur na osobu môžu mať ultra all inclusive, že za doplatok 100,- Eur si môže poškodená C. M. predĺžiť pobyt na Cypre o ďalšie štyri dni, za poplatok 130,- Eur môže pre kamarátov pripraviť ako prekvapenie zoskok padákom, preto poškodení postupne obžalovanému odovzdali v hotovosti a zaplatili na účet, ktorý uviedol obžalovaný, celkovú sumu 2.931,- Eur v domnení, že peniaze odovzdá v cestovnej kancelárii a ide s nimi na dovolenku; v deň odchodu dňa 26.07.2013 obžalovaný povedal, že G. F. jeho aj ostatných oklamala, lebo mu poslala správu, že ich všetkých oklamala a na žiadnu dovolenku nejdú, keď poškodení chceli ísť na políciu obžalovaný sa vyhovoriť, že musí odísť do Bratislavy a potom poškodení zistili, že žiadna Lenka Szigetyová neexistuje a v cestovnej kancelárii nepracuje, že obžalovaný sa pri e-mailovej komunikácii vydával za G. F. a celú dovolenku si vymyslel preto, aby od nich vylákal peniaze pre seba, čím poškodenej C. M. spôsobil škodu 623,- Eur, poškodenému U. M. škodu 393,- Eur, poškodenému U. V. škodu 393,- Eur, poškodenej U. M. škodu 368,- Eur, poškodenému L. B. škodu vo výške 368,- Eur, poškodenému U. Š. škodu 393,- Eur a poškodenej U. M.D. škodu 393,- Eur, t e d a :

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku škodu väčšiu

t ý m s p á c h a l :

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 odsek 2 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, n/ Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

- C. M. nar. XX.X.XXXX, bytom O., V. XXX/X, vo výške 623,- Eur,
- U. M. nar. X.XX.XXXX, bytom O., V. XXX/XX, vo výške 393,- Eur,
- L. B. nar. X.XX.XXXX, bytom O., Č. XXX/XX, vo výške 368,- Eur,
- U. V. nar. X.X.XXXX, bytom O., Z. R. B. XXX/XX, vo výške 393,- Eur,
- U. M. nar. XX.XX.XXXX, bytom O., K. XXX/X, vo výške 368,- Eur,
- U. Š. nar. X.X.XXXX, bytom O., O. B. XX/X, vo výške 393,- Eur,
- U. M. nar. X.X.XXXX, bytom O., Z. R. B. XXX/XX, vo výške 393,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému M. F. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaného, vypočutím svedkov poškodených C. M., U. M.Č., L. B., U. Š., U. M., prečítaním výpovedí svedkov poškodených U. V. R. U. M. a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a pripojených spisov Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/89/2009, Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T/136/2010.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a nevypovedal. Ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v plnom rozsahu sa priznal v prípravnom konaní, keď vo svojej výpovedi potvrdil, že oklamal svoju kamarátku C. M. a jej ďalším kamarátov, pretože jej slúbil, že jej vybaví dovolenku na Cypre cez G. F.. Telefónne číslo, ktoré mala používať F. používal on na posielanie SMS správ a spravoval aj e-maily pod jej menom. C. M. dal číslo účtu, ktoré patrí jeho matke, aby na tento účet poslala peniaze za dovolenku. Peniaze, ktoré boli poukázané na tento účet postupne minul. Okrem základnej ceny za dovolenku potom ponúkal za poplatok ďalšie služby. Žiadna dovolenka ani letenky neboli rezervované, žiadna G. F. neexistuje, celú jej totožnosť si vymyslel, aby vylákal peniaze. Nakoniec sa tváril, že aj jeho F. podviedla. Trestnú činnosť oľutoval, páchal ju z dôvodu finančných problémov.

Svedkyňa poškodená C. M. vo svojich výpovediach uviedla, že obžalovaného spoznala cez internet. Tento jej v júni 2013 oznámil, že vie vybaviť lacnú dovolenku na Cypre cez kamarátku ktorá robí v cestovnej kancelárii Firo Tour v Bratislave. Cena zájazdu bola 325 Eur a 10,- Eur za poistenie. S takouto cenou dovolenky súhlasili aj jej kamaráti U. M., U. M., U. Š. R. U. V.. Termín zájazdu bol dohodnutý od 26.7.2013 do 2.8.2013. Ona bola v podstate kontaktnou osobou medzi obžalovaným a ďalšími účastníkmi dovolenky. G. F., kamarátka obžalovaného v podobe SMS správy označila účet, na ktorý mali byť zaslané peniaze, pričom obžalovaný jej povedal, že je to účet jeho matky, a všetci účastníci zaplatili po 335,- Eur. Potom prišla ponuka od F. znovu v podobe SMS správy, že za 33,- Eur na osobu je možné doplatiť ultra all inclusive, s čím všetci súhlasili a ona vyzbierala peniaze v hotovosti a odovzdala ich obžalovanému. Následne prišla ponuka od údajnej F. s tým, že ak účastníkov dovolenky bude desať, tak dostanú bonus v podobe dvoch výletov na susedný ostrov a do Aqaparku zadarmo a tak oslovili ďalších kamarátov L. B. a U. M. a obžalovaný mal zabezpečiť ďalšiu osobu. Obžalovanému potom U. M. osobne odovzdala sumu 740,- Eur za dve osoby. Následne komunikovala mailom s údajnou pani F. ohľadne osobných údajov a pasov, táto ju informovala o rezervovaní leteniek, pričom oznámila že zabudla zaúčtovať palivový príplatok v sume 25,- Eur na osobu. Sumu 175,- za 7 osôb odovzdala obžalovanému v hotovosti. Neskôr jej poslala F. e-mailovú správu, že jej a obžalovanému môže predížiť

dovolenku o 4 dni ale musí zaplatiť 100,- Eur a za sumu 130,- Eur môže skočiť padákom a bungee-jumpingom. Celkove teda zaplatila za dovolenku 623,- Eur.

V deň odchodu 26.7.2013 počas cesty do Nitry jej telefonoval obžalovaný, pričom oznámil, že mu bola doručená SMS správa od F., ktorá oznámila, že všetkých oklamala, letenky kúpila iba deň predtým, pobyt nie, predá auto a do 24 hodín vráti všetkým peniaze. Rovnaká SMS správ bola aj jej doručená. Po tom, čo k nej obžalovaný prišiel do bytu, tváril sa, že je aj sám poškodený a že ho F. tiež oklamala.

V zhode s výpoveďou obžalovaného M. F. a poškodenej svedkyne C. M. vypovedali v prípravnom konaní svedkovia U. M., L. B., U. Š. R. U. M. vypočutí aj na hlavnom pojednávaní a svedkovia poškodení U. V. R. U. M., ktorých výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané.

V rámci dokazovania boli prečítané listinné dôkazy, z ktorých bolo zistené, že - na účet č. XXXXXXXXX/XXXX vedený v Slovenskej sporiteľni na meno F. G., v období o 1.6.2013 do 31.7.2013 bola postupne poškodenými poukázaná celkove suma 1.495,- Eur -medzi poškodenou C. M. R. G. F. v kritickom období prebiehala e-mailová komunikácia o ponuke dovolenky, o jej cene, o poskytnutých službách, o osobných údajoch

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste.

Obžalovaný M. F. sa k spáchaniu trestného činu doznal a jeho spáchanie oľutoval, v prípravnom konaní podrobne popísal akým spôsobom vylákal od poškodených peniaze. Na svoju obranu uviedol, že trestný čin páchal z dôvodu zlej finančnej situácie, v ktorej sa v tom čase nachádzal. Namietal sám aj prostredníctvom obhajcu právnu kvalifikáciu spočívajúcu v páchaní trestného činu na viacerých osobách. Vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďami svedkov poškodených ako aj listinnými dôkazmi zadokumentovanými v trestnom spise.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, a to jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako jeho vznik a priebeh ustálil vo výrokovej časti rozsudku.

Skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku bol v obžalobe kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona s použitím § 138 písmeno j/ Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona, čo v obžalobe bolo odôvodnené tým, že obžalovaný sa skutku dopustil závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách, pretože uviedol do omylu a využil omyl siedmich poškodených.

Zo skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona vyplýva, že tohto trestného činu sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Z uvedeného je zrejmé, že objektom tohto trestného činu je predovšetkým ochrana vlastníckych práv alebo práv súvisiacich s držbou veci, pričom cudzím majetkom sa rozumejú všetky majetkové hodnoty, ktoré tvoria nielen veci ale aj peniaze, ktoré nepatria páchatelovi alebo nepatria výlučne len jemu.

V ustanovení § 138 Trestného zákona je upravený osobitný kvalifikačný pojem, konkrétne spáchanie trestného činu závažnejším spôsobom konania, pričom podľa § 138 písmeno j/ Trestného zákona sa za závažnejší spôsob konania rozumie spáchanie trestného činu na viacerých osobách. Viacerými osobami sa na účely Trestného zákona rozumejú najmenej tri osoby (§127 odsek 12 Trestného zákona) .

Základnou otázkou pre posúdenia aplikácie ustanovenia § 138 písmeno j/ Trestného zákona teda je, kedy je trestný čin spáchaný na osobe. Rozhodujúcim je posúdenie nielen objektu trestného činu, ale aj predmetu útoku, na ktorý páchatel bezprostredne útočí. V prípade trestného činu podvodu je objektom ochrana majetkových práv, pričom predmetom útoku je v prejednávanej veci cudzia vec - cudzie peniaze. Z uvedeného možno jednoznačne vyvodiť, že predmetom útoku nie je osoba, a teda nejde o trestný čin spáchaný na osobe. V uvedenom prípade nie je potom možné aplikovať kvalifikačný pojem podľa § 138 písmeno j/ Trestného zákona.

Osobitný kvalifikačný pojem podľa § 138 písmeno j/ Trestného zákona by bolo možné aplikovať v prípade, ak by bol trestný čin spáchaný proti životu, zdraviu jednotlivých osôb, resp. zásahu do ich telesnej integrity, keďže v tomto prípade by bol predmetom útoku človek. (rozsudok NS SR 3Tdo 75/2012)

V zmysle hore uvedeného, preto súd neaplikoval tento kvalifikačný znak na predmetný skutok.

Po vyhodnotení všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, preto súd konanie obžalovaného popísané v skutkovej vete, právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný spôsobom popísaným v skutkovej vete rozsudku uviedol do omylu poškodených a seba obohatil o sumu 2.931,- Eur (škoda väčšia).

Obžalovaný svojim nesporne protiprávnym a úmyselným konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu a súd ani o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním obžalovaného a jeho úmyselným zavinením na strane jednej a vzniknutým následkom na záujme chránenom ustanovením § 221 Trestného zákona (ochrana vlastníckeho práva) na strane druhej, neboli žiadne pochybnosti.

Obžalovaný M. F. z miesta bydliska bližšie hodnotený nie je. Vo výpise z evidencie priestupkov v období rokov 2010-2013 má 9 záznamov za porušenie pravidiel v cestnej premávke a dva záznamy za priestupok proti majetku.

V odpise registra trestov má 11 záznamov, z toho v deviatich prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3T/154/2012 zo dňa 9.5.2013 bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona a bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Bratislava 5 sp.zn. 1T/89/09.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/89/2009 bolo zistené, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 8.6.2009 uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, a bol mu uložený súhrnný trest v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky 6 mesiacov. Uznesením zo dňa 27.8.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1Tos/103/2012 zo dňa 10.10.2012 bolo vyslovené, že sa odsúdený v skúšobnej dobe neosvedčil a trest 2 roky vykoná. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp.zn. 3Pp/26/2013 zo dňa 24.4.2013 a bola mu určená skúšobná doba 3 roky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.4.2013.

Pri rozhodovaní o druhu trestu (§ 32 Trestného zákona), výmere trestu a ukladaní trestu súd vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadal nielen na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku ale aj na možnosť nápravy obžalovaného a jeho osobné pomery.

Pri skúmaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l, n/ Trestného zákona) spočívajúce v priznaní sa obžalovaného k spáchaniu trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní a súdu, ako na priťažujúcu okolnosť súd prihliadol na to, že bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m / Trestného zákona). Je potrebné uviesť, že okrem dvoch prípadov, sa pri predchádzajúcich odsúdeniach (od roku 2009) sa na obžalovaného hľadí ako keby nebol odsúdený. Nič to však nemení na skutočnosti, že charakter doteraz páchanej trestnej činnosti nasvedčuje tomu, že obžalovaný má sklony k páchaniu majetkových deliktov.

Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností, v zmysle § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona znižoval súd hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov) o jednu tretinu. Z uvedeného potom vyplýva, že súd pri rozhodovaní o treste vychádzal z trestnej sadzby 1 rok až 3 roky 8 mesiacov. Obžalovanému bol následne uložený nepodmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky, pretože obžalovaný prejednávany trestný čin spáchal v skúšobnej dobe, krátko po tom, čo bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a ani hrozba nariadenia zvyšku nevykonaného trestu ho nevedla k tomu aby viedol riadny život. Preto súd má zato, že iba iný druh trestu ako trest odňatia slobody na ochranu a nápravu páchatelia nie je dostatočný. Obžalovaný v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Tento druh a výmera trestu podľa názoru súdu zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí aj iných od páchania trestných činov a zároveň (a nie v neposlednom rade) dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Uložený trest by mal byť

pre obžalovaného postačujúci na to, aby si uvedomil nesprávnosť a protiprávnosť svojho konania, aby sa v budúcnosti nedopúšťal trestnej činnosti.

Poškodení si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, obžalovaný voči uplatneným nárokom nemal námietky, a preto bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným spôsobenú škodu.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a okolnosti súd o vine a teste obžalovaného a nároku na náhradu škody rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.